

LN: Poštovani primarius Grünei zahvaljujem vam što ste pristali na ovaj razgovor za "Liječničke novine". Među rijetkim ste kolegama koji su doživjeli časte godine tako svjež i aktivni. Bili ste među osnivačima današnjeg Hrvatskog društva umirovljenih liječnika HLZ-a (HDUL) i vaša je zasluga što se naše društvo već godinama okuplja četvrtkom na kavi u Klubu za nas gostoljubive Židovske općine u Zagrebu. Upravo je u tom Klubu bila organizirana lijepa proslava vašega stotog rođendana, na kojoj je bila popunjen cijeli Klub.

Tu vas je pozdravio predsjednik Općine prof. dr. **Ognjen Kraus**, prim. Jaroslav Maleček koji je pročitao pismo Predsjednika Republike prof. dr. **Ive Josipovića** upućenog vam povodom "okruglog" rođendana, a pozdravio vas je i predsjednik HLZ-a prof. dr. **Željko Krznarić** koji vam je uručio zlatnu značku HLZ-a te prim. **Peter Brinar**, predsjednik HDUL-a koji vam je uručio i posebnu povelju HDUL-a.

Ne smijemo zaboraviti ni na dječicu iz dječjeg vrtića Općine, koja su vam otpjevala "Happy birthday". Imate li rodbine?

Imao sam sestru, koja je rođena 1922., studirala je pjevanje i ljeti 1942. odvedena u Auschwitz te nestala.

LN.: Kada i gdje ste upoznali svoju suprugu Matildu koja je bila redovna profesorica Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta a po struci biokemičar i biotehnolog?

Upoznao sam je u Zagrebu 1940. kao studenticu 1. godine agronomije. Kad su nju i roditelje odveli 1941. uspio sam je pod uvjetom da je oženim osloboditi iz transporta i mi smo se u srpnju odmah oženili. Njeni su roditelji ubijeni u Jasenovcu, odnosno Staroj Gradiški 1941. i 1942. Supruga mi je, na žalost, umrla 1996.

LN: A kako su vaše kćerke??

Moja se kćer Judita rodila 1943.,

a Miriam 1951. Judita sada živi sa mnom, diplomirana je inženjerka agronomije i ima u Zagrebu sina i unuku, koja je nedavno maturirala. Miriam živi u Novom Sadu i povremeno me posjećuje. Tekstilni je tehničar i ima dvoje djece i tri unuka.

LN: Bili ste među osnivačima Kluba umirovljenih liječnika HLZ-a, današnjeg HDUL-a. Što nam možete reći o tome?

Godine 1983. bilo je 28 suosnivača tadašnjeg Kluba umirovljenih liječnika - Spitzer, Krstić, Zimolo, Bedeković itd. Za vrijeme Šimunića bio sam dopredsjednik četiri godine.

LN: Objavili ste 57 stručnih radova i 30 članaka o povijesnim i filozofskim temama, među njima radove o antisemitizmu,

o Sumerima i knjižicu "O protokolima sionskih mudraca". Recenzirali ste mnogo knjiga, pogotovo onih s područja judaizma i drugih religija. Imate li još što neobjavljenoga u ladici?

Nisam dovršio dva članka: "Shakespeare, Heine i žene" i "Mletački trgovac - je li to antisemitsko djelo ili nije?".

LN: Možete li ponoviti ono što ste rekli predsjedniku HLZ-a prof. Krznariću u svojoj zahvali na svoj stoti rođendan 4. ožujka ove godine?

Ako sam zaslužio ovo priznanje, hvala vama, profesore Krznariću, i HLZ-u na tome. Kao pedijatar cijeli sam svoj život posvetio svojim malim pacijentima i brinuo se za njihovo ozdravljenje.

Da sam u tome uspio mogu u prvom redu zahvaliti mojim učiteljima i izvrsnim profesorima Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Nikad za svoj rad nisam očekivao priznanja već sam u njemu uživao.

LN: Hvala i vama na odgovorima, siguran sam da će to zanimati naše čitatelje.